

РЕЦЕНЗИЯ

от проф. д-р Стефка Наумова, член на Научното жури,
назначено със Заповед на Ректора на ВСУ „Черноризец Храбър“ № 860 от 15.11.2023 г.,
относно автореферата и дисертационния труд на **д-р Дарюш Бракониецки**
на тема:

ПРИВАТИЗАЦИЯ НА ДЪРЖАВНИ ЗАДАЧИ В ОБЛАСТТА НА СИГУРНОСТТА И ОБЩЕСТВЕНИЯ РЕД В ПОЛСКОТО И МЕЖДУНАРОДНОТО ПРАВО

за присъждане на научната степен „доктор на науките“ по професионално
направление 3.6. "Право", докторска програма "Теория на държавата и правото.
Политически и правни учения"

Със Заповед № 860 от 15.11.2023 г. на Ректора на ВСУ „Черноризец Храбър“ съм определена за член на Научното жури за защита на дисертационен труд за присъждане на научната степен „доктор на науките“ на **д-р Дарюш Бракониецки** по професионално направление 3.6. "Право", докторска програма "Теория на държавата и правото. Политически и правни учения".

Обща характеристика на дисертационния труд

Представеният дисертационен труд на **Дарюш Бракониецки** е в общ обем 422 страници. Съдържа Увод, 6 основни глави, изводи, библиография, списък на съдебната практика на съдилищата и трибуналите в Полша и на Съда на Европейския съюз, уебсайтове и допълнителни източници, посочени като „други“. Списъкът на литературата включва 159 заглавия на полски, английски, български и немски езици.

Авторефератът лаконично, но изчерпателно представя основните тези, издигнатите и подложени на верификация хипотези, както и постигнатите резултати, оформени като приноси.

Дисертационният труд е обсъден на заседание на катедрения съвет на катедра "Публичноправни науки" към Юридическия факултет на Варненския свободен университет "Черноризец Храбър" и насочен за защита пред научно жури. Трудът е в съответствие с изискванията на ЗРАСРБ, с Правилника за прилагането му, както и със специфичните изисквания на Правилниците на ВСУ „Черноризец Храбър“.

В структурно отношение научното изследване е балансирано. Съдържанието на всяка глава е разделено на отделни параграфи, като в края на всеки раздел са направени конкретни изводи.

Актуалността и значимостта на проблема за приватизация на държавни задачи в областта на сигурността и обществения ред са безспорни. Този проблем е относително нов, все още недостатъчно разработен, но придобива особена актуалност на фона на динамичните преобразувания в съвременното глобално общество. Живеем във време, когато едно ново явление получава разпространение и необходимост от стриктна правна уредба – през последните три десетилетия западните държави все по-често делегират редица задачи (включително и задачи в областта на защитата на сигурността) на частни лица. Самата концепция за защитата и сигурността, разглеждана глобално, също се променя, без достатъчно ясно разграничение между публичен и частен сектор. Този въпрос придобива нови измерения и предвид на това, че сигурността все по-осезаемо получава статут на фундаментална ценност за съвременните общества, поради което темата за нейната правна регламентация е от особена важност.

Всичко това означава, че темата за приватизацията на държавни задачи в областта на сигурността и обществения ред на фона на съвременната бързо променяща се реалност и засилващите се в тази насока процеси на институционално ниво, както и появата на нови детайли в правната уредба ще запази своята актуалност и значимост не само в краткосрочна, но и в средносрочна перспектива.

В този контекст, **обект** на изследване в дисертационния труд е правната регламентация на приватизацията на държавни задачи в областта на сигурността и обществения ред като специфичен инструмент за делегиране на определени функции на държавата (най-вече в областта на защитата на сигурността) на частни лица.

Темата на дисертационния труд предопределя и неговата **основна цел**, а именно – да представи в дълбочина юридическите и организационните аспекти на приватизацията на държавни задачи в областта на обществената безопасност и ред в Полша в светлината на международното право и правото на Европейския съюз. Анализът включва имплицитно и задачата да се представят теоретично обосновани концепции за етиологичното ниво на връзката между индивид (човек) и държавен орган, както и за частния охранителен сектор в контекста на правата и свободите на човека. Това е особено важно при ясното определяне на насоките за развитие на частния сектор в условията на свободната конкуренция, както и по посока на промените в областта на правата на човека. Включването на сравнителен анализ между България и Полша придава допълнителна тежест на дисертационния труд и заслужава **висока оценка**.

За да се постигнат поставените цели и да се потвърдят хипотезите, в работата са използвани **изследователски методи**, релевантни към изучаването на международното право, правото на Европейския съюз и полското административно право.

Изследването използва предимно **догматично-правен метод**, състоящ се в анализ на източниците на националното право, международното право, правото на Европейския съюз и правото на други страни (с особен акцент върху държавите–членки на ЕС и САЩ).

Използван е също така **историко-сравнителният метод**, най-вече в областта на сравнителния анализ на вътрешните юридически актове с правните разпоредби на избрани страни по света и литературата в тази област.

Важен в изследването се оказва **методът на статистически анализ** на разглежданите въпроси, особено за проверка на взаимовръзките между статистическите материали от една страна и отчетитите ,свързани с приватизационните дейности – от друга. Особено приемлив в методическо отношение се оказва анализът на съдебната практика на Международния съд в Хага, на Съда на Европейския съюз и на полските съдилища и трибунали – Конституционният съд, Върховният съд и Върховният административен съд. В работата се прилага и методът на **функционален анализ**, използван за изясняване на причинно-следствените връзки на разглежданите правни норми, както и на недостатъците и предимствата на конкретни модели на приватизация. Този метод е приложен при анализа на юридическа литература, основно в областта на международното право, правото на Европейския съюз, конституционното, административното и наказателното право. Много сполучливо е приложен и методът на документален анализ на помощната литература в областта на науките за сигурността, политологията, социологията, философията и психологията, както и историческите съчинения.

Съдържателен анализ на научните постижения на кандидата

Комбинираното използване на различни по характер, но важни за постигане на поставената цел методи на изследване са оказали благотворно въздействие върху структурата и логическата последователност на целия дисертационен труд.

В **първата част** на труда, озаглавена „Същност на държавната сигурност“, отправната точка за по-нататъшни разсъждения, в контекста на основния въпрос, е да се разкрие генезисът на държавата, като се дефинира това понятие, след което да се посочат нейните задачи и функции, както и промените, настъпили в тази насока в исторически план. В тази част на работата сигурността е посочена като главна задача

на държавата, чиито измерения се превръщат в основа за разгръщане на по-нататъшния анализ в труда. Направен е сполучлив опит да се дефинират понятията „сигурност“ и „обществен ред“ като се посочат техните разновидности въз основа на достиженията на **юриспруденцията** (юридическата доктрина), но също така и на сродни и помощни науки. На тази база авторът откроява системата за сигурност, която в Полша се състои от много подсистеми с различен характер, основно значение сред които имат :

1. подсистемата на международно ниво;
2. подсистемата на ниво НАТО;
3. подсистемата на ЕС и европейското ниво;
4. подсистемата на правителствено ниво и на централните органи ;
5. подсистемата на ниво местно управление;
6. подсистемата на търговско ниво;
7. подсистемата на ниво неправителствени организации и
8. подсистемата на ниво граждански инициативи.

В тази част се разглеждат и проблемите на административната полиция и се посочват съвременните заплахи за сигурността на държавата. Според автора, класическото разбиране за държавността започва да губи своята актуалност, тъй като в доктрината все повече се появяват виждания, че не е изключен рискът от насочване на западните политически системи към така наречената "Демократура". Този неологизъм описва ситуацията, в която действат фасадни демократични структури, но действителната власт се упражнява от наднационални корпорации, които инфилтрират, покваряват и подчиняват на себе си всички основни държавни структури. Самата държава се отделя от икономическата сфера, а бъдещето е в ръцете на неуловимите глобални икономически сили. Свободното движение на хора, стоки и услуги, изчезването на вътрешните граници (например в Европейския съюз) става причина гражданите постепенно да започнат да усещат, че вече не са „подвластни“ (в традиционния смисъл) на държавната власт, а имат универсални права, свързани с международния контрол, като например правото на петиции и жалби в ЕС, защитата срещу дискриминация и т.н. За известно време границите в Европа изчезват, при което корпорациите също подписват глобални споразумения и работят извън границите на държавите. Западните държави постепенно прехвърлят елементи от националната собственост на свободната игра на пазарните сили, което позволява на международните корпорации да забогатееят и да генерират такива приходи, които често да надвишават годишния бюджет на доста западни държави. Гражданската и националната идентичност, формирани от векове, в резултат на глобализацията започват процес на „реорганизация на идентичността“ и на „културно разлагане“. Според автора тази тенденция поражда основателни страхове за формата и бъдещето на държавата като организация в познатата ни форма. Отслабването на националната и на държавната принадлежност поставя въпроси в областта не само на културната сигурност или в областта на националната идентичност, но в някои случаи – и относно сигурността на самата държава и на държавния апарат.

Правилно дисертантът посочва, че определянето на посоката, в която ще се движат съвременните държави, е изключително трудна задача. Въздействието върху вектора на промяната е разнообразно и много широко. Той се определя например от геополитическото местоположение, от броя на природните ресурси и текущия статус на собственост на обществото, от икономическите и епидемиологичните кризи, от

въоръжените конфликти (класически, но също така асиметрични), от политическото слънцестоене, както и от други фактори като религия, икономическо развитие на държавния сектор, престъпност, миграция, медии, възрастова структура и др. Авторът се отнася критично към ролята на ЕС, посочвайки, че в самата Европа са налице страни– опекуни, народни държави, либерални страни, авторитарни страни, развиващи се и развити страни т.н. Може да се види, че кризите и техните специфики ще бъдат ключови елементи за формиране на посоката на тези промени. За държавите – членки на Европейския съюз формата на общността на ЕС ще бъде изключително важен фактор, който ще придобие характера на „голямата държава“ или общността на националните държави.

Важен елемент от тази част от работата е въпросът за административната полиция. Авторът посочва, че полицията, предприемайки действия в стратегически области на социалния живот, има редица типични характеристики, сред които две играят водеща роля. На първо място това е **целта**, която е да се защити или възстанови нарушената безопасност, ред, спокойствие и обществен мир и на второ – това е средството за постигане на тази цел, а именно – **принудата**. Полицията става обект на администрацията, която е натоварена с правомощията да се намесва в сферата на гражданската свобода, да се защитава от заплахата. Административната власт е закотвена в закона с възможността за издаване на заповеди и забрани, разрешения и концесии, които имат право на презумпцията за законност. Авторът приема, че представените термини имат своето приложение в действащия правен ред, а основа за допълнителни разсъждения ще бъде терминът „административна полиция“ в материален, формален и функционален, както и в субективен (институционален) смисъл, изграждайки понататъшните си разсъждения на тази основа.

Вторият раздел, озаглавен „Задачи на Република Полша в областта на сигурността и обществения ред“, е посветен на правната основа на сигурността на полската държава, включително на разликите между договорните и международноправните гаранции за сигурност, както и на основите на сигурността, произтичаща от законодателството на Европейския съюз. Важен елемент от тази глава е обсъждането на полските правни актове, регулиращи въпроса за сигурността, с особен акцент върху техните конституционни основи. Подчертава се, че определянето в Конституцията на правото на сигурност и обществен ред е индикация за адресатите на правни норми в посока на създаване на закона, прилагането на закона, защита и контрол на конституционността на закона

Краят на този раздел съдържа разсъждения относно българските законодателни решения по въпроса за безопасността. Съществен елемент от тази част на труда е определяне на заплахите за България от гледна точка на енергийната безопасност, както и посочване възможностите за развитие на икономическата безопасност и сигурността на инфраструктурата във връзка с така наречения „Проект: Три морета“.

В третия раздел е представен генезисът, както и динамиката на развитие на взаимоотношенията между личността (човека) и обществената власт. Разглеждат се

основните задължения на гражданите към държавата. В този дискурс се посочва, че Конституцията на Република Полша регламентира задължението за вярност към Полша, спазването на нейните закони, задължението на индивида да носи обществени тежести и да има права, както и гражданския дълг да защитава родината, а също така да опазва околната среда. Значителна част от трети раздел се отнася до човешките права и свободи, които са гарантирани в Конституцията на Република Полша, но също и от актовете на международното право, които Полша е ратифицирала. Последната част на този раздел разглежда обществения интерес и интереса на индивида, както и връзката между тях.

Авторът подчертава, че не всички задължения или дейности на гражданите трябва да се разглеждат като приватизация на обществените задачи, въпреки че на пръв поглед може да се получи такова впечатление. Пример за това може да е задължението за защита на родината, задължението за плащането на данъци или на училищни задължения. Като цяло не е необходимо да се изпълняват задачи като част от организационните структури на публичната администрация. Има все по-често случаи, в които органите на държавата или на местното самоуправление запазват ролята си на организатори или инициатори на определени задачи, докато прякото изпълнение на тези задачи се поема от непублични образувания. Подобни решения могат да се нарекат приватизация на изпълнението на обществените задачи, попадащи в концепцията за приватизация на обществените задачи на *Largo Sense*.

В четвъртия раздел е представена идеята за „приватизация на сигурността“, която е и сърцевината на дисертацията. Изходна точка за анализа е дефинирането на понятието „приватизация на сигурността“ и посочване на концепции в този контекст. Ключов елемент в този раздел е постулирането на юридическите форми на приватизация на държавните задачи в областта на обществената безопасност и ред. Сред тях основно значение имат: 1. отказът на държавата от изпълнението на определени задачи по сигурността; 2. позволяването на частния сектор да изпълнява обществени задачи в областта на обществената безопасност и ред чрез възлагане на изпълнение на конкретни задачи или сътрудничество с частния сектор; 3. приемането на нормативни юридически инструменти, позволяващи създаване на служби за вътрешна сигурност или правоприлагащи и информационни служби отстрана на организаторите на масови събития; 4. приемане на нормативни юридически инструменти, които позволяват на неправителствени организации да изпълняват определени задачи в областта на безопасността и обществения ред, като напр. „Водна доброволческа бърза помощ“; 5. подкрепа и стимулиране на граждански инициативи на местно ниво. В тази част от труда се определят и принципите на стопанска дейност в областта на сигурността и опазването на обществения ред и се прави опит да се посочат границите на възможната приватизация в нейните рамки.

Причините за приватизацията на обществените задачи, според дисертанта, трябва да се разглеждат при социално-правните промени на държавите, стремящи се към демокрация, което е като пряк резултат на приемането на капиталистически модел на икономика. Геополитическите и популярните реалности в демократичната система, принципът на субсидиарност и децентрализация на публичната власт, представени в

демократичната система, превръщат приватизацията на много публични задачи в стандарт, по който публичната администрация упражнява правото на власт.

Приватизацията на държавните задачи, според автора, е не само реализация на демократичните идеи, но също така или най-вече – на прагматичното начало. Изпълнението на задачите на държавата от публичната администрация на високо ниво, както показват реалностите, не е само изключително трудно, но и скъпо начинание. Поддържането, например, на инфраструктурата и на оборудването, необходими за изнасяне на боклука, отстраняването на снега от улиците и тротоарите или защитата на военните съоръжения от войници, в икономическо измерение става нерентабилно, когато обществото се сблъсква с предложението тези услуги да се предоставят от частни субекти. Авторът подчертава, че в огромното мнозинство качеството на услугите, предоставяни от частния сектор, стои на много високо ниво, което е продиктувано не само от конкуренцията, но и много често от тясната специализация на тези предприятия. Като се има предвид броят и разнообразието от задачи на органите на местното самоуправление, феноменът на приватизацията на обществените задачи е най-забележимо, а и най-необходимо на местно ниво. Подчертава се, че самото прехвърляне към непублични образувания за изпълнение на обществени задачи не означава, че тези задачи се променят.

В Петия раздел, озаглавен „Търговски сектор на сигурността“ се представя най-характерната форма на приватизацията на държавни задачи в областта на сигурността и обществения ред, а именно – частният сектор. Той най-ясно изразява идеята за приватизация на сигурността. Комерсиализирането на задачите на държавата води началото си от XIX век и поради политическата система, социално-икономическото развитие и геополитическото разположение, във всяка страна придобива различен характер и темпо на развитие. Англосаксонските държави са водещи в приватизирането на държавни задачи в областта на сигурността и обществения ред. От друга страна, в посткомунистическите страни тази форма на изпълнение на държавни задачи представлява само нововъзникващ клон на услугите.

Тази част от работата представя същността и начинът на действие на отделните браншове на търговския сектор на сигурността. Тук се имат предвид организациите за защита на лицата и имуществото, както и услугите за вътрешна сигурност, базирани на тази концепция, както и услугите за сигурност на организаторите на масови събития. Освен това се посочат и детективските агенции и близките до тях агенции за икономическо разузнаване, както и частните затвори и частните военни фирми. Във връзка с това се отбелязва, че услугите за вътрешна сигурност, както и услугите за сигурност и информационно обслужване на масови събития са значително ограничени в търговско отношение. Въпреки това, те представляват прагматично развитие на мерките за сигурност, като повишават нивото на сигурност в дадена зона и по този начин облекчават системата за обществена сигурност и обществен ред.

Разделът завършва с предложения *de lege ferenda* за отделни отрасли, които авторът на труда формулира въз основа на направените изследвания и анализи. Те обхващат преди всичко постулат за изработване на законопроект, който да регулира изцяло стопанската разузнавателна дейност в Полша. Тази регулация трябва да приеме

формата на закон за следствените услуги, който ясно да определи компетенциите на този вид институции и използваните инструменти на действие, а преди всичко да съдържа схема, включваща пет основни части: разпознаване и наблюдение, регистрация на източниците на информация, рейтинг и идентифициране на авторите, база данни за авторите и алармиране. Конструиранията по този начин схема ще може да защитава потенциалните клиенти на услуги за стопанско разузнаване от манипулиране и липса на добросъвестност. Във връзка с обработката на личните данни и на неявната информация в стопанската област авторът предлага да бъдат въведени услуги за стопанско разузнаване под формата на търговска дейност на лица, които имат завършено специално обучение, такова каквото се изисква от кандидатите, стареещи се да бъдат вписани в списъка на лицензираните детективи.

Що се отнася за услугите за стопанско разузнаване авторът предлага да бъдат разширени методите за придобиване на информация от детективите, да се провеждат регулярни лекарски и психологически прегледи, както и отново да се въведе държавен изпит за лицата, които се стараят да получат лиценз на детектив. Изискванията *de lege ferenda* относно частните военни фирми се свеждат до международно регулиране на статута РМС чрез признаване на статут на фирми за охрана, логистика и обучение, без възможност за провеждане от тяхна страна на офанзивни/щурмови операции. В случая ключово е това да бъде формулирана правната дефиницията на наемника, като се взема предвид, например, гражданството/произходът. Най-резултатно в случая би било, според автора, преследването и наказването на субектите, които отговарят за набирането и финансирането на наемници. Според автора, докато Международната конвенция на ООН и Първият допълнителен протокол не придобият широк обхват на приложение, техните решения относно наемниците ще играят неголяма роля. По въпроса за частните затвори, направените от автора предложения *de lege ferenda* се отнасят за приватизиране на пенитенциарния сектор, като обхватът на приватизация следва да бъде от 5% до 15% от всички затвори в дадена страна. В частните затвори наказания лишаване от свобода да могат да изтърпяват лица, осъдени за пръв път за леки престъпления. Задължението за полагане на труд и липсата на контакти с рецидивисти би предпазило новопостъпилите затворници от деморализиране.

В последната част на работата „Обществена дейност в полза на сигурността“, се разглеждат юридическият статут и рамката за функциониране на неправителствените организации, действащи в полза на сигурността и обществения ред. Тази част представя примерите на западноевропейските и англосаксонските държави за масова гражданска активност, включително и кварталните групи за бдителност, гражданските патрули, холандския модел на градска охрана, гражданската охрана и дейността на шерифите. Обсъждат се действащите в Полша механизми като „състояние на крайна необходимост“, „гражданско задържане“ или „необходима отбрана“. Прави се опит да се докаже тезата, че патриотичното възпитание и икономическият патриотизъм са важен фактор за националната сигурност. Разделът завършва с разсъждения върху идеята за *community policing* – концепцията за общностна полиция, основаваща се на предположението, че ефективната борба с престъпността и антиобщественото

поведение изискват тясно сътрудничество между полицията и членовете на местната общност.

Авторът отбелязва, че в съвременните демократични страни, значителна роля в изпълнението на обществените задачи играят неправителствените организации. Увеличаването на участието им в изпълнението на различни видове задачи, главно в полза на местните общности, е проява на демократизацията на живота и изграждането на гражданското общество. Чрез поведението и създаването на правни възможности за изпълнение на обществените задачи в полза на сигурността и обществения ред, гражданската мобилизация се активира, за да се справи по -добре със социалните нужди, които държавата няма да може да прилага толкова ефективно и рационално. Това не е бягство на държавните органи от местните и регионалните проблеми, но е по-скоро проявление на практическото въздействие на принципа на дъщерното дружество. Застъпена е тезата, че неправителствените организации фокусират все повече хора, които чрез своята дейност искат да се грижат не само за собствените си дела, но и за делата на своята общност. Чрез поведението на неправителствените организации възможностите за изпълнение на публични задачи, държавните органи запазват правото на контрол и надзор. Неправителствените организации са една от т.нар. трети сектор на социално-икономическата дейност на държавата.

Приноси на дисертационния труд

Дисертационният труд съдържа **задълбочен правен анализ на принципите на приватизация на държавни задачи в областта на сигурността и обществения ред в полското и международното право и страните от Европейския съюз.**

Особено внимание е отделено на насоките за реформиране на системата за приватизация на държавни задачи в областта на сигурността и обществения ред в полското право и страните от Европейския съюз в контекста на правното регулиране на съществуващите в тази насока модели.

Основен принос на дисертационния труд е представянето на операционализирано определение на понятията „сигурност“ и „обществен ред“ и съществуващото видово разнообразие в юриспруденцията и постиженията на юридическата доктрина, както и на сродни и помощни науки.

Друг съществен принос е разнообразието от възгледи относно принципите на приватизиране на държавни задания в полската правна система и правните системи на страните от Европейския съюз. С **особена ценност** са очертаните от автора насоки за реформиране на системата за приватизиране на държавните функции в Полша в контекста на правното регулиране на съществуващите модели.

В по-конкретен план приносите се съдържат в предложените от автора модели и конкретни разпоредби, насочени към бъдещо преосмисляне и цялостно реформиране на системата за приватизиране на държавни задания в полската правна система. Тези предложения са в няколко насоки, а именно:

1. Преосмисляне на правното регулиране на приватизацията на държавни задачи, като се приемат постоянни, лесно разпознаваеми характеристики;

2. Въвеждане на единна система за приватизация на държавни задачи чрез засилване на ролята на неправителствените организации;
3. Отчитане на принципите за избор на субекти, допринасящи за постигането на целите на развитието, ограничаващи нарушенията на механизмите за сигурност;
4. Изготвяне на подробен анализ на необходимите елементи на конструкцията на приватизация на държавни задачи;
5. Опростяване на конструкцията на приватизация на държавни задачи, за да се елиминират елементите, характерни за предишната система;
6. Чрез създаването на правни възможности за изпълнение на обществените задачи в полза на сигурността и обществения ред, гражданската мобилизация да се активира, за да се справи по-добре със социалните нужди, които държавата няма да може да прилага толкова ефективно и рационално.
7. В областта на услугите за стопанско разузнаване да бъдат разширени методите за придобиване на информация от детективите, като се провеждат регулярни лекарски и психологически прегледи, както и отново да се въведе държавен изпит за лицата, които се стараят да получат лиценз на детектив.
8. Да се обмисли постепенното приватизиране на затворите, като този процес не бива да надвишава 15%.

Критични оценки, забележки и препоръки

Към дисертационния груд могат да бъдат направени някои критични бележки, по-голямата част от които имат редакционен характер, дължащ се вероятно на превода на руски. 1. Така например, когато разглежда проблема за известна асиметрия при функционирането на неправителствените организации в контекста на приватизацията на държавните задачи като нерешен проблем на действащите в Полша механизми, „състояние на крайна необходимост“, „гражданско задържане“ или „необходима отбрана“ авторът допуска повторения, като например...” *Провъзгласеният в Конституцията принципът* (с. 41, с.62), *„По примера на България и Полша* (с. 147 и сл.), *„Неправителствените организации фокусират все повече хора”* (с.153) и сл.

2. Поставяйки фундаменталния въпрос в кои области трябва да се счита за приемливо правото на непублични субекти да преследват обществени цели, авторът недостатъчно ясно разграничава ролята на държавата в този аспект. Посочвайки, че в някои случаи тя е основна и безспорна, а в други – не, авторът в недостатъчно

убедителна степен очертава границите на приватизацията, т.е. дали те трябва да се определят от интересите и сигурността на държавата, така или от правата и свободите на гражданите

3. Смятам, че има известно противоречие в представянето на проблема за приватизацията в избрани страни от ЕС и механизмите за прехвърлянето на тези функции в новите страни членки на ЕС. В едни случаи авторът възприема като основа съществуващата преди правна уредба в Полша, а в други – новите положения, произтичащи от правото на ЕС. Това създава идвестен концептуален дискомфорт и в бъдеще следва да бъде избегнат.

Тези критични бележки в никакъв случай не намаляват стойността на дисертационния труд и той може да бъде оценен като особено ценен в контекста на основната идея на Европейския кюз, а именно – Rule of Law (върховенство на закона) и тържество на справедливостта в особено важни и за държавата, и за гражданите сфери от правото каквато е сферата на данъчното облагане.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Дисертационният труд притежава безспорни достойнства, демонстрира задълбочен анализ, водещ до теоретични изводи и съдържа важни приноси в областта на данъчното право.

Трудът отговаря на изискванията както на ЗРАСРБ и ППЗРАСРБ, така и на вътрешните актове на ВСУ. Докторант **Дарюш Бракониецки** притежава задълбочени теоретични знания и професионални умения в посочената научна специалност, демонстрирайки способност за провеждане на изследвания с получаване на оригинални и значими научни приноси. Авторефератът на дисертационния труд отразява изискванията за обем, структура и съдържание на дисертационния труд и обслужва правилното протичане на процедурата.

Изразявам своето положително становище към представения дисертационен труд на тема "Приватизация на държавни задачи в областта на сигурността и общественения ред в полското и международното право" и ще гласувам за присъждане на **Дарюш Бракониецки** на научната степен „доктор на науките” по професионално направление 3.6. „Право”, докторска програма "Теория на държавата и правото. Политически и правни учения”.

08.01. 2024г.